तमेवमुक्तं भर्त्रा तु विदित्वा पन्नगात्मजा ॥ ७ ॥
अमृष्यमाणा भित्वोर्वीमुलूपी समुपागमत् ।
सा ददर्श ततः पुत्रं विमृष्यन्तमधोमुखं ॥ ८ ॥
संतर्ज्यमानमसकृत् पित्रा युद्धार्थिना प्रभो
ततः सा चारुसर्वाङ्गी समुपेत्योरगात्मजा ॥ ८ ॥
उलूपी प्राह वचनं धर्म्यं धर्मविशारदं ।
उलूपीं मां निबोध त्वं मातरं पन्नगात्मजां ॥ १० ॥
कुरुष्व वचनं पुत्र धर्मस्ते भविता परं ।
युद्धस्वैनं कुरुश्रेष्ठं पितरं युद्धदुर्मदं ॥ ११ ॥
एवमेष हि ते प्रीतो भविष्यति न संशयः ।
एवं दुर्मषितो राजा स्वमात्रा बभ्रुवाहनः ॥ १२ ॥
मनश्चक्रे महातेजा युद्धाय भरतर्षभ ।
सनह्य कांचनं वर्म शिरस्त्राणं च भानुमत् ॥ १३ ॥
तूणीरशतसम्बाधमारुरोह रथोत्तमं ।
सर्वोपकरणोपेतं युक्तमश्वैर्मनोजवैः ॥ १४ ॥
सचक्रोपस्करं श्रीमान् हेमभाण्डपरिष्कृतं ।
परमार्चितमुच्छ्रित्यं ध्वजं सिंहं हिरण्मयं ॥ १५ ॥
प्रययौ पार्थमुद्दिश्य स राजा बभ्रुवाहनः ।
ततोभेत्य हयं वीरो यज्ञियं पार्थरक्षितं ॥ १६ ॥
ग्राहयामास पुरुषैर्हयशिक्षाविशारदैः ।
गृह्णन्तं वाजिनं दृष्ट्वा प्रीतात्मा स धनंजयः ॥ १७ ॥
पुत्रं रथस्थं भूमिष्ठः स न्यवारयदाहवे ।
स तत्र राजा तं वीरं शरसङ्घैरनेकशः ॥ १८ ॥